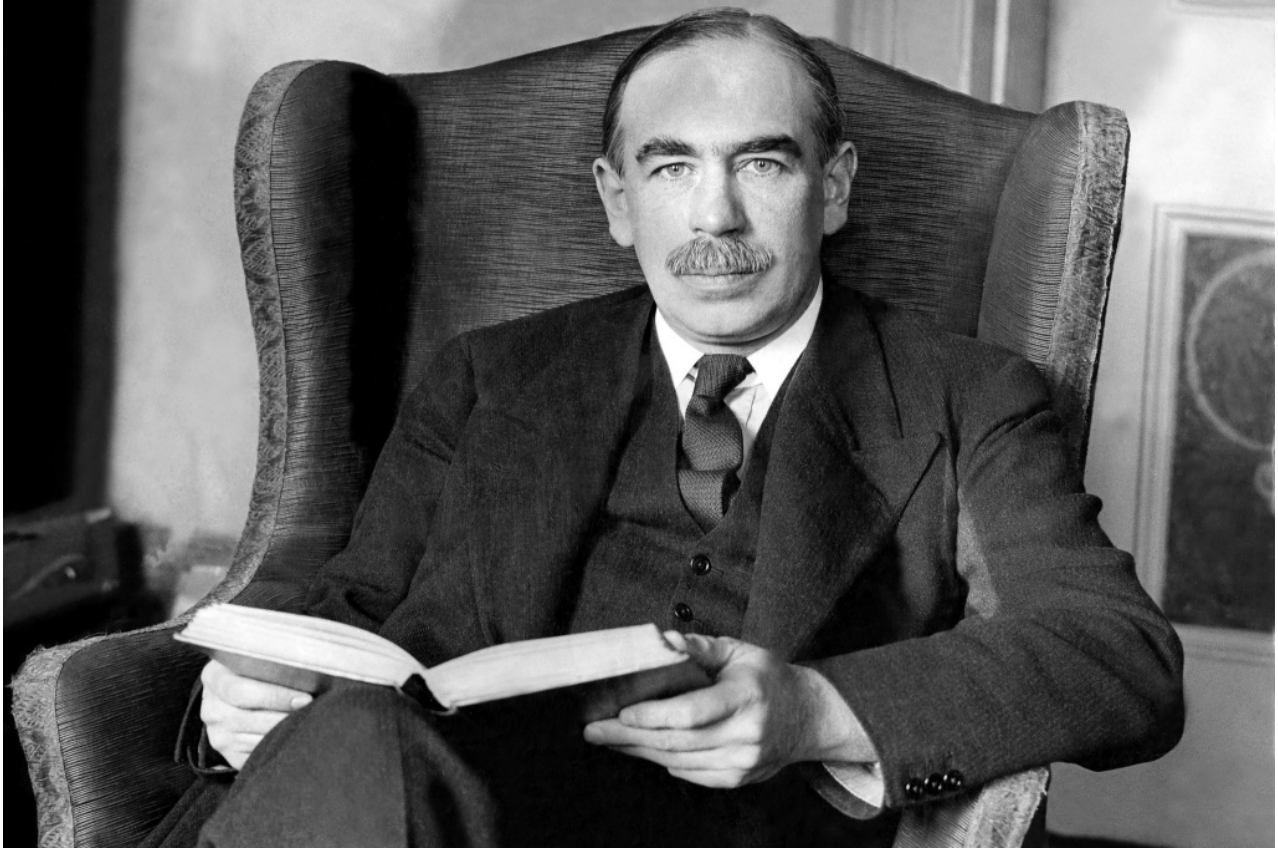

Keynesiánské politiky nám dávají vysoký dluh, inflaci a slabý růst

svobodny-svet.cz/keynesianske-politiky-nam-davaji-vysoky-dluh-inflaci-a-slaby-rust

7. února 2023

BAWERK.EU

Důkaz za posledních 30 let je jasný. Keynesiánské politiky zanechávají masivní množství dluhu, slabšího růstu a klesajících reálných mezd. Navíc, jak se díváme na každý z tzv. stimulačních plánů, skutečnost ukazuje, že tzv. multiplikační efekt vládního utrácení ve skutečnosti neexistuje a má dlouhodobé negativní dopady na zdraví ekonomiky. Stimulační plány nafoukly velikost vlády, která naopak vyžaduje více dolarů z reálné ekonomiky, aby financovala své aktivity.

Jak upozorňuje Daniel J. Mitchell, je zde důkaz o vytěsňovacích nákladech, jak rostoucí vládní výdaje vytěsňují aktivity soukromého sektoru a znamenají vyšší daně anebo rostoucí inflaci v budoucnosti nebo obojí. Vyšší vládní výdaje nemůžou být financovány vyšším

ekonomickým růstem, protože charakteristikou současných výdajů je právě to, že neposkytují žádnou ekonomickou návratnost. Vláda neinvestuje; financuje mandatorní výdaje ze zdrojů produktivního sektoru. Každý dolar, který vláda utratí znamená o jeden dolar méně v produktivním sektoru ekonomiky a vytvoření negativních multiplikačních nákladů.

Když se společnost rozhodne použít jistou část zdrojů generovaných produktivním sektorem pro aktivity bez ekonomické návratnosti, ať jsou to společenské výdaje anebo snížení rizika, může to být uděláno jen tak, že se porozumí tomu, jak velká část produktivní kapacit ekonomiky je schopna udržet tyto větší náklady. Když nejsou náklady považovány za břemeno, ale jsou považovány za nároky, produktivní kapacita není posílena, ale je oslabována.

Hlavním problémem uplynulých dekád, ale obzvláště od roku 2008 je to, že vládní výdaje a monetární politika se staly řešením, ke kterému se prvně uchylujeme při jakémkoliv poklesu ekonomické aktivity, dokonce i když je takový pokles vytvořen vládním rozhodnutím, jako je lockdown ekonomiky kvůli zdravotní krizi. Navíc, vládní utrácení narůstá a uvolněná monetární politika pokračuje i v růstové periodě. To naopak, vytvoří neudržitelný veřejný deficit, který musí být monetizován anebo refinancován. Obě řešení zvětšují škody na produktivním sektoru, když nárůst dluhu vede k vyšším daním pro každého, ale také k rostoucím životním nákladům plynoucím z destrukce kupní síly měny.

Vládní utrácení neposiluje aktivity soukromého sektoru, a tím méně, když je celý rozpočet utracen na neinvestiční výdaje. Je to i horší, když občané věří, že infrastruktura nebo investice s reálnou ekonomickou návratností by měly být prováděny s penězi daňových poplatníků. Jestliže je nějaká investice produktivní a ekonomicky schopná růstu, potom zde není potřeba účast vlády. Příklad by se vláda měla účastnit jen jako spoluinvestor, jak ukazuje příklad technologie a obrany, ale nikdy jako alokátor zdrojů z jednoduchého důvodu. Veřejné intervence vždy cílí na zachování existujících

neefektivností a maximalizaci rozpočtu. Efektivní alokace zdrojů nemůže přijít od entity, která má hlavní zájem na rozšiřování rozpočtu a vždy vidí každou neefektivnost anebo chabý výsledek, jakožto následek toho, že neutratila dost peněz.

Poslední tři dekády ukázaly, že zotavení z krise je pomalejší, s méně produktivním růstem, slabším růstem reálných mezd a slabší zaměstnaností. To se shoduje s příchodem utrácení bilionů dolarů a „stimulačních“ plánů, které nafukují pokaždé bublinu, ale nikdy neposkytují udržitelné a produktivní vylepšení. To je to, proč dluhy stále rostou a deficitní utrácení není nikdy skutečně eliminováno.

Keynesiánskou odpovědí je to, že vládní utrácení je poháněčem ekonomického růstu a pomáhá soukromému sektoru se zotavit, zatímco deficity a dluhy pouze vytvářejí „rezervy“ pro soukromý sektor, protože jedna jednotka dluhu je jednou jednotkou úspor. Není to velkolepé? I když uvěříte tomuto nesmyslu, to co říkají je to, že vaše úspory jsou k dispozici vládě, a že všechna soukromá aktivita je ve službách veřejného sektoru, ne naopak.

Vládní utrácení spotřebovává kapitál. Nevytváří ho. Jako takové vládní utrácení musí být nahlíženo jako možnost poslední volby, ne jako možnost první volby. Když se stane větším a příliš velkým ke zvládnutí, spotřebovává skrze daně a inflaci více kapitálu. Vládní utrácení musí být nahlíženo jakožto poskytování služeb, které musí mít přesně omezeno svoje aktivity, aby se vyhnulo destrukci svých vlastních klientů. Podobně jako byznys, který poskytuje služby, může zbankrotovat, pokud jsou náklady na služby pro jeho zákazníky příliš vysoké, aby je dokázali zaplatit. Skutečný negativní aspekt vlády je ten, že když náklady na služby převýší to, co si může soukromý sektor dovolit, ti co zkrachují jsou subjekty z produktivního sektoru.

Vyšší vládní utrácení financované rostoucími daněmi a oslabující kupní sílu měny je jen formou znárodnění soukromého sektoru. Důvodem je nemoudré rozhodnutí zvýšit velikost vlády v krizi a udržovat tuto velikost v časech růstu. U některých služeb zde může

být potřeba růstu v době krise, podpora v nezaměstnanosti nebo zdravotnictví, ale prioritizace je to, co by vláda měla dělat. O žádné správě nemůže být řeč, pokud její členové vnímají, že vše musí být vyřešeno větším utrácením a zdaněním.

Globální ekonomika je nyní po bilionech dolarů vynaložených na veřejné stimulační balíčky a monetární injekce na hraně další recese. Povídačkou je, že to vše je kvůli válce na Ukrajině a několik zvýšení zásob, ale to je jednoduše směšné. Globální ekonomika vstupuje do recese výrobního sektoru, protože bezprecedentní výdajové balíčky z minulých několika let nepřinesly ekonomice žádné přínosy, zombifikovaly obrovsky zadlužené ekonomiky a vytěsnily schopnost soukromého sektoru investovat více v čase příležitostí. Někteří řeknou, že je to kvůli tomu, že vláda neutrácí dostatečně. Ach jo.

Ekonomický kapitál je pohlčován rostoucí vládou, která vždy obviňuje nejproduktivnější, že nepřispívají dosti. Každá jednotlivá jednotka vládních výdajů je placena vámi, pomocí vyšších daní, vyšší inflace nebo obojím. Vláda vám nedává peníze navíc, dává vám drahou destrukci vašich možností pro lepší život.

Trvale rostoucí vládní výdaje nevedou k rostoucímu výběru, svobodě a ekonomické prosperitě, jde o pomalé znárodnění ekonomiky. Když nastane inflace a stagnace, vaše nezávislost na vládě bude taková, že si nebudete chtít stěžovat a budete doufat, že vláda absorbuje více vnějších zdrojů, aby vás odškodnila. To se nestane.

Všichni rozumíme tomu, jak je monopol špatný. Nyní uvažujme o tom jaký je vládní monopol, protože má represivní a donucovací moc.

■ ■ ■ ■ ■ (4 votes, average: **5,00** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> **Pravidla diskuze**

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím [pravidla diskuze](#).

>> **Jak poslat článek?**

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

